

ода страшне "опричнине", када су уништени сви који су могли да му се евентуално супротставе, Грозни, "који није могао да се супротстави својој Думи" (која му се, како нам тумаче историчари, "није покоравала"), поставља на престо неког безначајног потомка казанских царева, касимовског царевића Симеона Бекбулатовића. Затим Грозни напушта дворац (у који се усељава "Симеон Бекбулатовић"), седа у обичну кочију (све то звучи веома чудно!) док се "Симеон Бекбулатовић" раскошно вози по Москви. И одједном Дума "почиње да се покорава Грозном", који своје оштре захтеве Думи поставља у облику својих "молби цару Симеону Бекбулатовићу од Иванца Московског".

Историчари озбиљно објашњавају да, када је Грозни хтео нешто да постигне код Думе, он је о томе понизно молио Симеона, који се онда обраћао Думи. Овоме се Дума покоравала. Сада је читаоцу јасно зашто сви историчари у хору говоре о шизофренији Грозног. Детаље ових занимљивих "догађаја" читалац може да прочита код Скрињикова [414], [421].

Сада ћемо показати да у стварности ту нема никаквих необичности И да никакве шизофреније није било!

Формулисали смо следећу једноставну хипотезу.

По нашем мишљењу, "Грозни" је збирни (колективни) лик *неколико* реалних узастопних царева.

Ова идеја није сасвим нова. Из страних извора историчари добро знају да је Грозни у једном тренутку своје владавине "нагло променио изглед". Постоје детаљни описи спољашњости Грозног, који не остављају сумње да су описани различити људи. Стандардно објашњење: промена изгледа је последица неке болести (душевне, нервне и сл.). Али постоје и друга објашњења, по којима је на престолу био заиста други човек. Међутим, историчари, принуђени да остану у традиционалним оквирима (који су им прописани још од времена Романових) нису могли да схвате смисао ове смене, а такође се нису досетили да је тих смена било *неколико*.

Моменти смене царева откривају се међутим врло једноставно. Треба се само одвојити од традиционалног гледишта и без предубеђења оценити податке који су допрли до нас.

Код смене цара полаже се заклетва. Податке о заклетвама није било могуће потпуно уклонити и они заиста постоје. Заклетва је озбиљна ствар и од ње су остајали документи. Набројимо све познате нам заклетве.

8. Прва заклетва. Освајање Казана

Године 1547. се Иван IV "венчава са царством" (касније наводно Иван "Грозни", мада овде морамо да подсетимо читаоца да се тај термин појавио знатно касније, ради означавања *деле* владавине наводно једног цара, зато смо овде принуђени да га се одрекнемо, да нам не би стално сметао).

Основни догађај тог периода је освајање Казана.